

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 467/2019
28.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Весне Поповић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из села ..., ..., чији је пуномоћник Марија Коцић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Прокупљу и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној 28.08.2019. године донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Виши суд у Београду.

Образложење

Решењем П бр. 438/19 од 21.06.2019. године, Виши суд у Прокупљу огласио се месно ненадлежним за поступање у овој парници са налогом да се списи доставе Вишем суду у Београду као стварно надлежном суду.

Виши суд у Београду није прихватио надлежност, па је предмет уз акт П бр. 5741/19 од 06.08.2019. године, доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац је Вишем суду у Прокупљу поднео тужбу са захтевом да суд утврди да је Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008 од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима са територије седам неразвијених општина Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље, повређено начело једнаких права и обавеза чиме је извршена дискриминација тужиоца по основу места његовог пребивалишта. Решењем П бр. ... од 21.06.2019. године Виши суд у Прокупљу се, по приговору месне ненадлежности тужене који је истакнут у одговору на тужбу, огласио месно ненадлежним за поступање и списе уступио Вишем суду у Београду, са образложењем да се ради о спору ради повреде права личности и да је поред суда опште месне надлежности који је

одређен чланом 40. Закона о парничном поступку, за поступање надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена, односно суд на чијем подручју тужиоци имају пребивалиште. Међутим, како се пуномоћник тужилаца у остављеном року није изјанио о изборној надлежности у смислу члана 20. Закона о парничном поступку, то су списи достављени Вишем суду у Београду као суду опште месне надлежности.

Законом о забрани дискриминације (“Службени гласник РС” бр. 22/2009 чланом 42. прописано је да у поступку за заштиту од дискриминације месно је надлежан, поред суда опште месне надлежности и суд на чијем подручју је седиште, односно пребивалиште тужиоца.

Дакле, наведеном одредбом установљена је изборна надлежност суда, у ком смислу је тужилац овлашћен да тужбу поднесе било суду опште месне надлежности, било суду по пребивалишту тужиоца. Међутим, у случају приговора месне ненадлежности суда, тужилац се, сходно одредби члана 20. Закона о парничном поступку, мора изјаснити о томе пред којим ће од месно надлежних судова бити вођен поступак. Ако тужилац то не учини, правилна примена ове одредбе налаже да предмет на даље поступање буде уступљен суду опште месне надлежности. У конкретном случају, на позив суда тужилац се није изјаснио у погледу месне надлежности суда, па је правилно поступио Виши суд у Прокупљу када је списе доставио Вишем суду у Београду, јер је исти опште месно надлежан за поступање у овој правној ствари у смислу одредбе члана 40. став 1 Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа–судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић